

1. adventna nedelja

DRUŽINSKO BOGOSLUŽJE

Zberemo se pri adventnem vencu, ki ga namestimo na prostor, kjer bodo pozneje postavljene jaslice. Bogoslužje začnemo z znamenjem križa, nato preberemo molitev. Med posameznimi besedili lahko pojemo ali poslušamo adventne pesmi.

ADVENT

Kdor hoče razumeti skrivnost božiča, ta potrebuje advent – potrebuje čas, v katerem smo povabljeni, da se učimo na novo živeti, da se znova spustimo v skrivnost, ki se imenuje življenje. Kdor hoče praznovati božič, ta potrebuje te tedne, da se božič lahko rodi. Božič noče biti samo datum v našem koledarju, advent noče biti samo čas od 1. adventne nedelje do 24. decembra, noče biti samo čas nakupov, stresa in božične pošte, adventnega venčka in... Advent je čakanje in prisluškovanje, če se kaj dogaja. Je iskanje in odločitev za pot. Advent pomeni videti zvezdo v temi in ji zaupati. Je hrepenenje po več življenja, po resničnem življenju – je iskanje Boga. Advent pomeni slišati neizrečeno in zaupati neverjetnemu. Advent prebuja sanje, upanje in hrepenenje.

Po kratki tišini eden od članov družine prebere:

Poslušaj, moje srce, Bog je že začel praznovati svoj advent v svetu in tebi. Tiho in nežno, tako tiho, da zlahka preslišiš, je vzel svet in njegov čas v svoje srce. Svoje lastno, skrivnostno življenje je potopil v ta čas.

Karl Rahner

Evangelij prve adventne nedelje – Marko 13,32-37 (prebere oče ali mati):

»Za tisti dan ali uro pa ne ve nihče, ne angeli v nebesih ne Sin, ampak samo Oče. Pazite in bedite, ker ne veste, kdaj pride ta čas! Tako bo kakor s človekom, ki je zapustil svoj dom in šel na potovanje. Svojim služabnikom je izročil oblast, vsakemu svoje opravilo, vratarju pa je naročil, naj bedi. Bodite torej budni, ker ne veste, kdaj pride hišni gospodar – zvečer, opolnoči, ob petelinjem petju ali ob zori –, da vas ne najde spečih, če pride nenadoma. Kar pravim vam, pravim vsem: **Bodite budni!**«

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. Zdrava Marija... Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Zdrava Marija... In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Zdrava Marija...

Letošnji adventni čas obhajamo v letu Cerkvenega socialnega nauka pod geslom: »Pravičnost v ljubezni!«

Sveti Bazilij je v 4. stoletju učil: »Tistemu, ki strada, pripada tvoj kruh, ki ga imaš ti preveč; tistemu, ki je nag, tvoj plašč, ki ga imaš spravljenega v omari; tistemu, ki je bos, tvoji čevlji, ki plesnijo v tvoji hiši; ubogemu tvoj denar, ki ga skrivaš. Ko te reči hraniš zase, zagrešiš toliko krivic, kolikor je oseb, ki bi jim mogel dati vse to...« Svetega Bazilija danes le malokdo bere. Pravičnost v ljubezni ni sočutje, ki se zbudi pri sitem človeku, ni usluga, ki zadovolji našo slabo vest, ampak je dolžnost, ki obvezuje nas vse.

Moli oče: Bog, na svetu primanjkuje na milijone zdravnikov, navdihni svoje otroke, da bodo zdravili; na svetu manjka na milijone učiteljev, navdihni svoje otroke, da bodo sejali; v sto letih so ljudje začeli skoraj sto vojn, nauči svoje otroke, da se bodo ljubili. Kajti, Bog, ni prave ljubezni brez tvoje ljubezni. Daj, da bomo vsak dan in vse svoje življenje, v veselju in bolečini, ljudje med seboj bratje, bratje brez meja. *Očenaš, Zdravamarija...*

Vsak izmed družinskih članov pove prošnjo s svojimi besedami, drugi odgovarjajo: prosimo te, usliši nas!

Voditelj molitve moli naslednjo molitev:

Bog ne prihaja k bogatim, močnim in lepim, da bi z njimi bučno praznoval – ampak prihaja k malim, revnim in šibkim. Teme v kateri živijo, ki lahko zajame vsakega od nas, Bog ne odvzame, toda prihaja k nam, da bi nam povedal: »Tako vas ljubim, da vas ne zapuščam samih!« Bog se nas resnično usmili, ko postane človek in vzame nase vso temo našega življenja, da bi nam bil čisto blizu.

Slava Očetu in Sinu...